

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 228

гр. П., 19.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Попова

като разглежда докладваното от Николинка Попова Въззивно частно гражданско дело № 20225200500277 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.274 вр.чл.419 ГПК.

Образувано е по частна жалба на АТ. П. К. ЕГН: ***** с постоянен адрес : гр. П., ул. „П. И.Б. „ № 4, вх. А, ет.5, ап.14 със съдебен адрес : гр. П., ул. „И.В. „ № 5, партер , ет.1 чрез адв. Д.Ц. против разпореждане от 14.09.2021 г. , постановено по ЧГД № 3218/2021 г. на състав на ПЗРС, с което съдът е издал заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК по заявление на ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, за осъждане на длъжниците АТ. П. К. ЕГН: ***** гр. П., ул. „П. И.Б. „ № 4, вх.А, ет.05, ап.014, общ. П., обл. П. и СТ. ИВ. Г. ЕГН: ***** гр. П., ул. „С. „ 15, ет.02, ап.007, общ. П., обл. П. да заплатят солидарно на кредитора ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД ЕИК: 831094393 следните суми : непогасена просрочена главница в размер на 27 512,75 BGN /двадесет и седем хиляди петстотин и дванадесет лева и 75 стотинки/, наказателна лихва на дължима на осн. т.1.2 от Анекс № 4 към Договора за кредит за периода от 11.07.2020г. до 01.04.2021 г. в размер на 1 463,33 BGN /хиляда четиристотин шестдесет и три лева и 33 стотинки/, непогасена договорена лихва дължима на осн. т.1.1.2 от Анекс № 4 към Договора за кредит за периода от 15.06.2015 г. до 02.04.2021 г.вкл. в размер на 13 346,61 BGN /тринадесет хиляди триста четиридесет и шест лева и 61 стотинки/, законна лихва дължима на основание Тълкувателно решение на ВКС от 27.03.2019 г. за периода от 02.04.2021г. до 09.09.2021 г.вкл. в размер на 646,36 BGN /шестстотин четиридесет и шест лева и 36 стотинки/, ведно със законна лихва от 10.09.2021г. до изплащане на вземането, държавна такса в размер на 859,38 BGN /осемстотин петдесет и девет лева и 38 стотинки/, юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 BGN /петдесет лева/. В заповедта за изпълнение е посочено , че се основава на извлечение от счетоводните книги на ПИБ съгласно чл.417 т.2 от ГПК, за лихви и главница по Договор за предоставяне на Юнионкредит „Домът“ /ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот № 325- 1275

сключен на 13.12.2006г. ведно с погасителен план, изменен и допълнен с Анекс 1 от 18.01.2007г., Анекс 2 от 23.12.2011 г., ведно с погасителен план, Анекс 3 от 21.09.2012г., ведно с погасителен план и Анекс 4 от 17.06.2013г., ведно с погасителен план, наричани общо /Договора за кредит/.

В жалбата се излага, че постановеното от ПЗРС разпореждане е неправилно и незаконосъобразно. На първо място се оспорва представеното от кредитора извлечение от сметка по чл.417, т.2 ГПК доколкото същото не съдържа всички необходими реквизити, за да се извърши външна формална проверка за редовност на заявеното вземане. Твърди се, че в процесното извлечение съдържа невярна информация, тъй като посочената просрочена главница и договорна лихва по погасителния план не отговаряли по стойности на подписания първоначален договор, като с подписания анекс № 4 изцяло били променени първоначалните условия и бил сключен нов договор без длъжникът или солидарният длъжник да разбират правната му стойност. Поради това Анекс № 4 противоречал на добрите нрави и чл. 26 ЗЗД. Представеното към заявлението „извлечение от счетоводни книги“ не представлявало пълно копие от счетоводни документ, който счетоводно да отразява възникването и съдържанието на задължението. Твърди се, че имало разминаване в датите на падежа на месечните вноски и размера на главницата, така както е заложена в погасителния план. Твърди се, че със сключените анекси към първоначалния договор, банката едностранно е изменяла условията на кредита, като кредитополучателят е бил принуден да се съгласява, за да не загуби жилището си. Твърди се, че тези изменения на договорните условия, противоречат на закона и водят до нищожност на договора съгласно чл. 26 ЗЗД. Претендира се отмяна на разпореждането и вместо това отхвърляне на искането за незабавно изпълнение, обезсилване на заповедта и издадения изпълнителен лист по ЧГД № 3218/2022 г. на ПЗРС.

В срока за отговор е постъпило **становище по ЧЖ на насрещната страна** ПИБ АД, ЕИК 831094393, гр.София, чрез ю.к.В. Д., за нейната неоснователност. Претендира се отхвърляне на жалбата ведно с присъждане на сторените в производството разноски за ю.к.възнаграждение в размер на 100,00 лева. По същество на жалбата се излага, че към заявлението по чл.417 ГПК е приложено извлечение от сметка на банката, което е редовно от външна страна и удостоверява съществуващо и изискуемо задължение на длъжниците; че банката е представила доказателства и посочила основание за обявяване на предсрочната изискуемост. Поддържа се, че длъжникът е имал и други банкови договори, а постъпилите от него плащания са погасявали задълженията и по другите договори, които са се обслужвали по същата банкова сметка. Поддържа се, че извлеченията отразяват всички извършени от длъжника погасявания по процесния договор, включително и като е взет предвид договорен гратисен период. Поддържа се, че извършените преводи от длъжника не са съдържали уточнения, за кои договори се отнасят, поради което задълженията са се погасявали от банката по реда на чл. 76 ЗЗД. Поради това се твърди, че доводите във връзка с липсата на редовен от външна страна документ удостоверяващ изискуемостта на вземането, са неоснователни.

По делото е постъпила частна жалба вх. № 6518/28.03.2002 г. подадена от заявителя в първоинстанционното производство ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, против Определение № 521/08.03.2022 г. постановено по ч.гр.д. № 3218/2021 г. по описа на ПзРС, с което съдът е спрял принудителното изпълнение допуснато въз основа на Заповед № 1743/14.09.2021 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК по отношение на длъжника АТ. П. К.. Доводите изложени в жалбата са, за съществуване на вземането отразено надлежно в редовен от външна страна документ – извлечение от счетоводни книги на банката. Коментирана е липсата на предпоставките за спиране на изпълнението по реда на чл. 420 ГПК. Искането е обжалваното определение да бъде отменено, като неправилно. Претендират се съдебно- деловодни разноски.

Постъпил е отговор от процесуалния представител на ответника по жалбата – длъжник в заповедното производство, в което са развити подробни доводи за неоснователност на частната жалба на банката, тъй като посочените в извлечението суми не отразяват точно дължимите вземания и не са взети предвид всички извършени по кредитите плащания.

Въззивният съд, въз основа на дължимата служебна проверка намира частните жалби за редовни и производството по тях – допустимо. Същите са подадени от надлежно легитимирани страни, чрез редовно упълномощени процесуални представители, в преклузивния срок и срещу подлежащи на обжалване актове на заповедния съд.

Длъжникът е уведомен за издадената заповед за изпълнение и изпълнителен лист на 15.02.2022 г. от ЧСИ Добпомир Даскалов, рег.№887, с район на действие ОС-П. по образуваното изп.дело №685/2022 г., лично. Последният в срок е упражнил правото си на възражение срещу заповедта за изпълнение съгласно чл.419 ГПК, на 07.03.2022 г. Частната жалба против разпореждането за издаване на незабавна заповед за изпълнение е подадена с вх. № 4896/07.03.2022 г. и е предмет на разглеждане в настоящото производство. Обжалваното определение за спиране на незабавното изпълнение е връчено на заявителя ПИБ АД на 22.03.2022 г., а жалбата е подадена с вх. № 6518/28.03.2022 г. Двете жалби са постъпили в срок.

По същество на жалбата на длъжника против разпореждането за издаване на заповед за незабавно изпълнение - съдът намира същата за **неоснователна** поради следното: Производството пред ПзРС е образувано по заявление на ПИБ АД за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК срещу АТ. П. К. и СТ. ИВ. Г. при солидарното задължаване на двете, въз основа на задължения по договор за предоставяне на ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот № 325- 1275 сключен на 13.12.2006г., изменен и допълнен с Анекс 1 от 18.01.2007г., Анекс 2 от 23.12.2011 г., ведно с погасителен план, Анекс 3 от 21.09.2012г., ведно с погасителен план и Анекс 4 от 17.06.2013г., ведно с погасителен план, наричани общо /Договора за кредит/.Претендираните суми, формиращи общото вземане, са посочени поотделно по основание и размер както и в т. 9, така и т.14 от заявлението – като начин на формирането им. Посочена е възникналата солидарност на задължението между двамата длъжници. Посочена е началната дата на просрочие на

погасителните вноски по кредита както и общия период на необслужване на кредита. Посочено е, че тази забава води до приложение на т.6, , т.6.1.2, т.6.2.3 и т.6.2.5 от Анекс № 4 към договора за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Твърди се връчване на изявление на банката за доброволно изпълнение както и евентуално – за обявяване на предсрочната изискуемост. Посочен е общият размер на задължението, но така също и отделните суми, представляващи просрочена главница, просрочена договорна лихва по т.1.1.2 от Анекс № 4 към договора, дължима за периода от 15.06.2015 г. до 02.04.2021 г. ; просрочени наказателни лихви съгласно т.1.2 от Анекс № 4 , за периода от 11.07.2020 г. до 01.04.2021 г. ; законна лихва от 02.04.2021 г. до 09.09.2021 г. , законна лихва върху главницата , считано от датата на подаване на заявлението.

Компетентният съд е сезиран с надлежен формуляр по чл.417 ГПК, изготвен от заявителя по образец съгласно приложение към НАРЕДБА № 6 от 20.02.2008 г. Произнасянето на заповед за незабавно изпълнение и съпътстващото я разпореждане за незабавно изпълнение е валидно и допустимо.

С чл.419, ал.2 ГПК законът е дал възможност на длъжника да обжалва разпореждането, с което се уважава молбата за издаване на заповед за незабавно изпълнение, въз основа единствено на съображения, извлечени от акта по чл.417 ГПК, в случая извлечение от сметка по чл.417, т.2 ГПК. Компетентността на съда в производството по чл.419 ГПК е ограничена до преценка на обстоятелството дали актът, въз основа на който е издадена заповедта за незабавно изпълнение е редовен от външна страна - т.е. дали е от категорията на тези по чл.417 ГПК и дали удостоверява изискуемо вземане срещу длъжника. Въпросите дали вземането по този акт е основателно, дали е налице погасяване на вземането и в какъв размер както и други основания, въз основа на които да се приеме неоснователност на претенцията не могат да се обсъждат в заповедното производство, тъй като са предмет на разглеждане в производство по чл.422 ГПК. /видно от данните по делото - висящо към момента/

В заповедното производство съдът извършва единствено проверка за редовност на документа от външна страна и дали същият установява подлежащо на изпълнение вземане /по арт. от 418, ал. 2 ГПК/. Видно от приложеното извлечение от сметка от 10.09.2021 г. , същото съдържа всички необходими за преценката на съда от външна, формална страна, обстоятелства, а именно: размер на кредита, дата на усвояване на кредита, страните по договора и самия договор, източник на задължения, договорното основание за предсрочна изискуемост, срока на договора, непогасените на падеж задължения, броя непогасени вноски както и клаузите от договора и анекса, относими към отнемане преимуществото на срока. Въз основа на горното съдът намира направените с жалбата възражения относно валидността на документа по чл.417, т.2 ГПК за неотнесими и несъвпадащи с доказателствата по делото. Освен извлечението, към заявлението са приложени както Договор за предоставяне на ипотечен банков кредит от 13.12.2006 г., сключен с МКБ Юнионбанк АД, така и погасителен план към договора, анексите към договора, а така също и доказателства за отнасяне на цялото задължение по договора в просрочие. Видно от

приложените разписки на ЧСИ Д. Даскалов / л.41 и л.43/, банката не само е упражнила правото да обяви предсрочната изискуемост на кредита, но и съобщенията са надлежно връчени срещу разписка на главния длъжник и солидарно отговорното лице съгласно чл.46 от ГПК. Конкретно за жалбоподателя Атанаска Петкова К., поканата е връчена лично на адресата. Нещо повече, поканата детайлно посочва основание, размерът на задълженията както и основанията за загубване привилегиите на срока по погасителния план. Връчването на поканите предхожда подаването на заявление по чл.417 ГПК.

Във връзка с възраженията за неправилно посочване на размера на дължимите суми в банковото извлечение, за нищожност на сключен между страните анекс и за по-нисък размер на задълженията поради извършени погасявания - с оглед образуваното исково производство по чл.422 ГПК, съдът намира, че разглеждането на тези възражения е изцяло в компетентността на иския съд. Преценката която прави заповедният съд, респ.въззивният по повод постъпила частна жалба по чл.419 ГПК, се основава единствено на съображения от акта по чл.417 ГПК, ведно с преценка дали вземането подлежи на изпълнение съгласно чл.418, ал.3 ГПК. Въз основа на горното, съдът намира, че заповедта за изпълнение е издадена по редовен от външна страна документ по чл.417 ГПК /извлечение от сметка/, при настъпила изискуемост на вземането, удостоверено в извлечението. Всички останали доводи и възражения на жалбоподателя съдът не може да вземе предвид в настоящото производство. Правопогасяващите възражения са допустим предмет в производството по иска по чл.422 ГПК, в което частният жалбоподател следва да релевира и да установи възраженията си, в който смисъл са и дадените разяснения в т. 11в от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Въз основа на изложеното, обжалваното разпореждане за незабавно изпълнение следва да бъде потвърдено.

По частната жалба против допуснатото спиране на незабавното изпълнение. При преценката относно законосъобразността на обжалвания съдебен акт въззивният съд е ограничен от посоченото в жалбата, по силата на разпоредбите на чл. 269 ГПК, вр. чл. 278, ал. 4 ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл.420 ГПК уважаването на искането за спиране на изпълнението по образувано изпълнително дело предполага алтернативното наличие на следните предпоставки: представяне на убедителни писмени доказателства в подкрепа на направеното възражение, че присъдената сума не се дължи или представяне от длъжника на надлежно обезпечение за кредитора по реда на чл.180 и 181 от ЗЗД. Под "убедителни писмени доказателства" в разпоредбата на чл. 420, ал.2 ГПК законодателят има предвид такива, които по своя характер да могат да обосноват възражението срещу присъденото изпълнение - т.е. представляват доказателство, че изпълнението /изцяло или отчасти/не се дължи, вземането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или неправилно е изчислен размера на вземането, по договор сключен с потребител. Такива „убедителни писмени доказателства“, по смисъла на чл. 420 ал.2 ГПК – не са представени по настоящото дело.

В настоящия случай с искането за спиране длъжникът е представил писмени доказателства, с които обосновава недължимост на вземането по заповедта, но съдът не може да обоснове категоричен извод относно тяхната убедителност, респ. дали опровергават удостоверителната сила на документа, въз основа на който е постановено незабавно изпълнение на издадената заповед за изпълнение. Това е така, тъй като между страните е имало и други правоотношения във връзка с дължимост на други вземания, от една страна, а от друга – самите клаузи на процесния договор и анекси към него предвиждат възможност за гратисен период в плащанията. Не са налице и доказателства за надлежно обезпечение в полза на кредитора, като се има предвид, че съобразно константната съдебна практика наличието на ипотека, учредена като обезпечение на договора за кредит, не представлява обезпечение по смисъла на чл. 180 ЗЗД и чл. 181 ЗЗД. Нормата на чл. 420, ал. 1 ГПК изисква представяне на обезпечение, различно от това, което е дадено на кредитора при сключването на договора. В този смисъл е и съдебната практика - определение № 453 от 25.06.2010 г. по ч. т. д. № 478/2010 г., II т.о.; определение № 375 от 18.07.2011 г. по ч. гр. д. № 340/2011 г., III г.о., и определение № 14 от 06.01.2011 г. по ч. гр. д. № 685/2010 г., IV г.о..

В обжалваното определение за спиране, съдът е приел, че са налице предпоставките визирани в нормата на чл. 420 ал.2 т.3 от ГПК , а именно неправилно е изчислен размера на вземането по договор сключен с потребител. Спиране на изпълнението може да бъде допуснато и когато искането е обосновано на правоизключващи възражения, които разколебават удостоверителната доказателствена сила на изпълнителното основание. Основание да се приеме това , въззивният съд счита , че не е налице. Безспорно е между страните , а и от представените писмени доказателства се установява, че длъжникът е имал сключен с банката и друг договор , по който е извършвал плащания , като погасяванията са се отнасяли и по двата договора. Доколко извършените плащания са погасили според твърденията на длъжника по-голям размер от претендираните вземания , следва да бъде предмет на проверка в исковото производство образувано по чл. 422 ГПК и поради ограничения характер на установяването в заповедното производство , тази проверка само въз основа на твърденията на страните не може да протече ефективно и да отрази вярното фактическо състояние на спорните между страните отношения. Същото важи за възраженията за нищожност на сключен анекс , предвиждащ възможността банката едностранно да променя някои условия по договора, което рефлектира върху размера на дължимата от кредитополучателя годишна лихва.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че не са налице предпоставките на чл.420 ал.2 т.3 ГПК за спиране на изпълнението, поради което жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена. При така направените изводи настоящият съдебен състав намира, че обжалваното определение на ПзРС следва да бъде отменено.

С оглед изхода от спора и предвид формулирано от заявителя – жалбоподател искане, както в подадената частна жалба , така и в писмения отговор на подадена от длъжника частна жалба - разноси в настоящото производство следва да бъдат присъдени на основание чл. 78 ал.8 във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 25а НПП за ю.к.възнаграждение в

общ размер от 100,00 лева.

Водим от горното, ПАЗАРДЖИШКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД :

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане за незабавно изпълнение, обективизирано в заповед № 1743/14.09.2021 г. , постановено по ЧГД № 3218 / 2021 г. на ПзРС, по отношение на жалбоподателя АТ. П. К. ЕГН ***** от гр. П. по издадената заповед за незабавно изпълнение, на основание чл.419 ГПК.

ОТМЕНЯ Определение № 521 / 08.03.2022 г. по ч.гр.д. № 3218/ 2021 г. по описа на ПзРС, с което съдът е спрял принудителното изпълнение допуснато въз основа на Заповед № 1743/14.09.2021 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК по отношение на длъжника АТ. П. К..

ОСЪЖДА АТ. П. К. ЕГН ***** с постоянен адрес : гр. П., ул. „П.. И.Б. „ № 4, вх. А, ет.5, ап.14 със съдебен адрес : гр. П., ул. „И.В. „ № 5, партер , ет.1 чрез адв. Д.Ц. да заплати на ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, ЕИК 831094393, София, сторените разноси в настоящото производство за възнаграждение на юрисконсулт в общ размер от 100,00 лева.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____